

žalobu o obnovu podle § 530 c. ř. s., poněvadž jiný způsob obnovení sporného řízení zákon nezná, a to ani v řízení směnečném. (§ 556 c. ř. s.). A nemůže rovněž shora zmíněný návrh nahraditi žalobu pro zmatečnost a tvořiti důvod odkladu exekuce. Poukazuje-li rekurentka k tomu, že jí hrozí nenahraditelná újma nepovolením odkladu exekuce, přehlíží, že si to zavinila sama, nechavši usnesení o povolení exekuce vejít v právní moc a nepodavši ani žalobu podle § 39 čís. 5 ex. ř., na základě které by byla odkladu exekuce docílila.

Čís. 12399.

Pojišťovací smlouva.

Pokud podle pojíšťovacích podmínek jest ztráta nároku z pojistění pro nesprávné (neúplné) údaje v pojíšťovacím návrhu a pro přehánění škody po pojistné příhodě podmíněna obmytností pojistence.

(Rozh. ze dne 25. února 1933, R I 142/33.)

Žalobce měl u žalované pojíšťovny pojistěno skladiště dřeva proti požáru. Po požáru skladiště domáhal se žalobce na žalované vyplacení pojistné náhrady. Procesní soud první stolice žalobu zamítl zjistiv, že žalobce při sepisování návrhu na pojistění zodpověděl proti pravdě otázku, zda již vyhořel (pohořel), záporně, a že ve shořelém skladišti měl i cizí dříví. Prvý soud na základě tohoto zjištění dospěl k závěru, že se žalobce prohřešil proti ustanovení § 5 pojist. podmínek a že proto žalovaná pojíšťovna není zavázána, by dala žalobci náhradu za škodu utrpěnou požárem. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by ji, vykaje pravomoci, znova projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvod:

Odvolací soud sice praví, že se nezabýval výtkou nesprávného právního posouzení věci, dokud nebude bezvadně zjištěno, zda žalobce o bmyslně zamlčel při sepisování přihlášky k pojistění, že již jednou vyhořel. Tím však vyslovil právní názor, že rozhodující okolnosti jest obmytnost žalobcova, a napadá-li rekurentka této názor jest se s ním vypořádati. Než nelze jí přisvědčiti. Rekurentka odmítá zaplacení požární náhrady ze dvou důvodů: 1. pro nepravdivé zodpovězení otázek 3 a 7 pojíšťovacího návrhu a 2. pro zamlčení v rozhodčím řízení, že část shořelého dřeva naležela Janu B-ovi. Prvý důvod spadá pod případ myšlený v dosud neúčinných ustanoveních §§ 3 a 4 zákona o pojíšťovací smlouvě (§ 167) a jest ho proto řešiti podle smluvních ustanovení v § 5 všeobecných pojíšťovacích podmínek, jenž tyto případy zevrubně upravuje. Žalobce tvrdí, že se ho jednatel Josef P. netáhal, zda dříve již vyhořel, a že si žalobce při podpisu pojíšťovacího návrhu povšimnul, co jednatel do técto rubrik vepsal. Toto opomenutí nestačí o sobě k odůvodnění ztráty nároku na pojistné, třebaže podle § 5 odstavec 3 podmínek pojíšťovacích ztráta nároku nenastává, »nebyl-li si pojistník vě-

d o m nesprávnosti a neúplnosti učiněného udání jakož i že škoda tou okolností, o které nesprávné neb neúplné udání bylo učiněno, nebyla ani způsobena ani zvětšena«, neboť § 31 čís. 1 pojišťovacích podmínek stanoví, že nárok na náhradu zaniká, jestliže pojištěný jednal ve zlém úmyslu proti předpisům § 5. Z toho patrno, že se vyžaduje, jak správně odvolací soud rozpoznal, a jak žalovaná strana sama doznaла, obmyslnost pojistníka. Druhý důvod, upírající požární náhradu jest upraven zákonem v § 32, jenž jest podle § 167 čís. 17 zákona účinným a podle § 42 zákona nutícím pravidlem potud, že nesmí být změněn v neprospěch pojistníka. Tohoto důvodu se však zřejmě nedotýká § 5 všeobecných pojišťovacích podmínek, ani svým obsahem, ani svým nadpisem »přihláška k pojištění«, nýbrž § 31 všeobecných pojišťovacích podmínek a jsou tyto potud účinné, pokud neodporují ustanovením §§ 32 a 42 zákona. Ztráta nároku nastává však podle § 31 všeobecných pojišťovacích podmínek, jestliže pojištěný podle čís. 6 zlomyslně nebo z hrubé nedbalosti zjištění škody zamezil nebo znesnadnil nebo čís. 7) při vyšetřování škody se provinil podvodným udáním neb zatajením, zejména jestliže podstatně přehání výši škody, jakož i udává, že zničeny aneb poškozeny byly předměty, kterých tu před škodou nebylo. Tato ustanovení nejsou pojistníku nepříznivější, než § 32 odstavec 3 zákona, a právem z nich jest odvozovati, že prvým předpokladem ztráty nároku na pojistné jest obmyslnost pojistníkova.

Čís. 12400.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Přidávání knih ke zboží (střížnímu), zaslanému zákazníkům, nelze považovati za jednání příčící se dobrým mravům soutěže, je-li prodáváno jen dobré a hodnotné zboží a prodatel se spokojuje s normálním ziskem (jeho zisk jest menší o cenu přídavku). Jest však jednáním, příčícím se dobrým mravům, lákal-li prodatel na úkor svých soutěžitelů kupitele přídavkem knih ke koupi zboží méně hodnotného za ceny, jež neodpovídají jeho kvalitě a v nichž dochází i on náhrady za přidané, lacině nakoupené knihy.

(Rozh. ze dne 25. února 1933, Rv I 1879/31.)

Žalovaný, majitel textilního podniku, uveřejnil v časopise K. tento inserát: »Překvapení za překvapením. Statisíce odběratelů zná náš podnik. Nemusíme tedy naše podniky chváliti. Můžeme-li koupiti celé vagony knih, rozdati z důvodů reklamních našim odběratelům, tedy každý ví, že jsme podnikem velkým, jedinečným v republice. Kdo objednává dobírkou nejméně jednu serii našeho reklamního zboží, obdrží v balíčku 10 svazků zábavných knížek ke čtení pro celou zimu úplně zdarma. Kdo zaplatí předem poštovní poukázkou nejméně jednu serii, obdrží dvacet svazků úplně zdarma. Při placení předem napište čísla objednávaných serií na ústřízek poukázky. Kdo objedná dobírkou nejméně dvě serie, obdrží také 10 svazků knih a ještě jednu velkou knihu, obsahující 25 humoresek s 80 obrázky. Kdo zaplatí předem nejméně 2 serie, obdrží všechny knihy uvedené a mimo toho nádhernou »kuchařskou